

Doğaçlama Vizit

ROLE PLAY

Bugün Fakültemizdeki Dönem V, Grup I ile stajımızın üçüncü günü.

Sabah “Akciğer Kanseri Hastası Viziti” yapmamız gerekiyordu, otuz dört stajyer, beş intörn doktor ve iki rotasyon asistanı ile çıktık vizite. Mevcut hastalarımızdan ameliyat ettiklerimiz öykü alma, muayene ve tartışmaya uygun değillerdi. Ameliyat hazırlığı planladıklarımız ise tetkikler için değişik laboratuvarlardaydılar. Filmler ve dosya üzerinden tartışmanın yeterince öğretici olduğunu düşünmüyordum. Stajyer vizitini nasıl yapacağımızı düşünürken gözüm asistanımız Kalbinur’a takıldı.

“Kalbinur, sen hasta rolü yapabilir misin?” diye sordum.

Sanki önceden biliyormuş gibi “Tabi Hocam!...” diyerek çoktan hazır olduğunu gösterdi. Gidip hasta sandalyesine oturdu, stajyerler ve diğer meslektaşlarımızla etrafında halka olduk. Stajyer arkadaşlarımız sırayla öykü almaya başladı. Biri bitiriyor, diğeri bir öncekinin eksiklerini tamamlayan sorular soruyordu.

Ne kadar ketum bir hastaydı Kalbinur...

Her soruya kısa kısa cevaplar vermeye başladı:

“Öksürüyorum...”

“Balgamımda çizgi sekinde kan var...”

“Kırk yıldır günde bir buçuk paket sigara içiyorum...”

“Tetkik için balgam veremem. Her zaman çıkmıyor.”

Yazı: Salih Topçu
Kocaeli Tıp Fakültesi
Göğüs Cerrahisi AD.
Öğretim Üyesi

salihtoraks@gmail.com

“Ağrım yok...”

“Halsizlik ve yorgunluğum var...”

“Ağabeyim akciğer kanserinden öldü...”

“İlk gittiğim doktor, sol akciğerimde kalbimin yanında duman var”

“Beni uyutmadan bronkoskopi yapmayın...” dedi.

O sorulara hasta gibi cevap verirken, viziti seyreden Öğretim Üyesi Yard. Doç. Dr. Fatih, bir sandalye çekip Kalbinur’un yanına oturdu.

“Ben hastanın yakınıyım. Görüşme ve muayeneniz sırasında yakınının yanında olmak istiyorum.” diyerek, ‘geveze bir uslu’ ile, uzun uzun gereksiz şeyler anlatmaya başladı.

Stajyerler ketum hastayla geveze hasta yakını arasında kalıp zorlanmaya ve terlemeye başladılar.

Kolaylaştırıcı (Moderatör) olarak arada rol play şeklindeki viziti kesip;

“Öykü alırken hastanın ve yakınının gereksiz laflarını usulüne uygun olarak kesmeyi becerebilmelisiniz!...”

“Odaklandığınız hastalık için ayırıcı tanıya yönelik sorular sormalısınız!...”

“Hasta ve yakını sizi değil, siz onları yönlendirmelisiniz.”

“Hastadan olabildiğince bilgi almalısınız.” gibi uyarılarda bulunuyordum.

Hasta rolü yapan Kalbinur’a sorulan her soruya, Fatih uzun uzun cevaplar vermek istiyor, ara ara çalan telefonuna (çalışırmış gibi davranıp) bağıra bağıra cevap veriyor, doktor-hasta görüşmesini olabildiğince zorluyordu.

Stajyerlerimiz ilk etapta baş edemedikleri hasta yakınıni usulünce yönlendirmeyi ve gerekli bilgileri kısa sürede almayı başardılar.

Başardılar da, hasta ve yakını rolünü oynayan meslektaşlarımız, bu sefer de işi ayırıcı tanıda -zekice- zora sokmaya başladılar.

Güya bize gelmeden önce başka doktorlara gitmişler, çok sayıda tetkikler yaptırmışlar.

O tetkiklerin sonuçları ile doktorlarının yaptığı yorumları kendi dillerince anlatmaya başladılar.

Tam kafamızda bir tanı şekillenmeye başlamıştı ki, sonradan ortaya çıkan bir tetkik sonucu ile yeniden sisler içine itmeye başladılar stajyerlerimi.

Zaman zaman komik davranışları ve esprileri ile ilgiyi canlı tutuyorlardı.

Vizit yaptığımız servis koridorunun o konuşmalar karşısında kahkaha ile çınlaması gerekirken, stajyerler son derece sakin ve sorumluluk duygusu ile hareket ettiklerinden iş gayet ciddi yürüyordu.

Vizit dersimiz planladığımız süreyi aştıkça aştı.

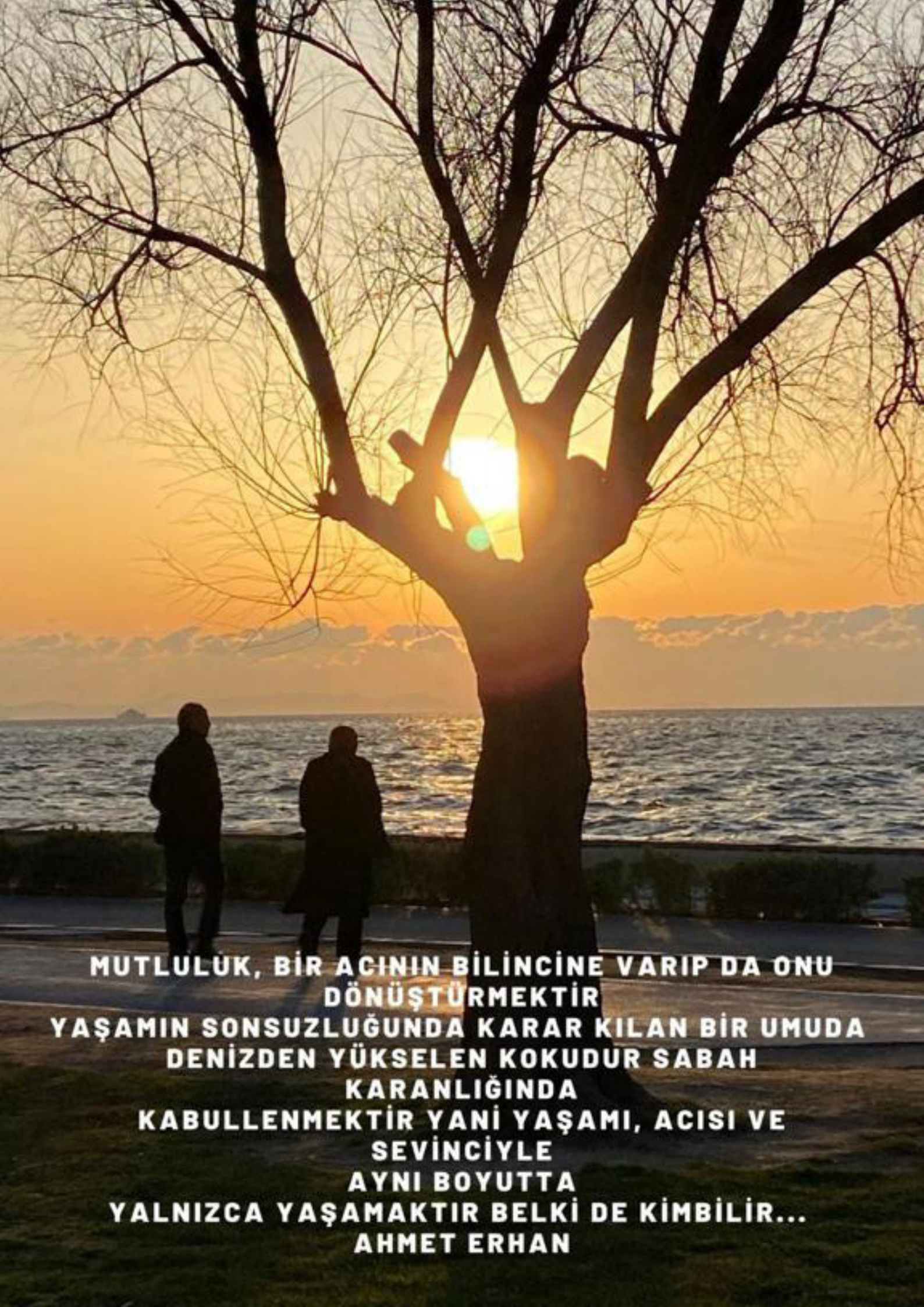
Pratik dersimizin sonunda, hep birlikte “Akciğer Tümörleri, Tanı ve Tedavi” yi öğrenmiş olduk.

Kalbinur ile Fatih bilmemiz ve bahsedilmesi gereken her noktaya değinmişlerdi, gayet iyi bir hasta ve hasta yakını yaklaşımı ile...

Başından sonuna doğaçlama işlenen dersimiz, öncekilerden verimli oldu.

Teşekkürler Kalbinur,

teşekkürler Fatih!...

**MUTLULUK, BİR ACININ BİLİNCİNE VARIP DA ONU
DÖNÜŞTÜRMEKTİR
YAŞAMIN SONSUZLUĞUNDA KARAR KILAN BİR UMUDA
DENİZDEN YÜKSELEN KOKUDUR SABAH
KARANLIĞINDA
KABULLENMEKTİR YANİ YAŞAMI, ACISI VE
SEVİNCİYLE
AYNI BOYUTTA
YALNIZCA YAŞAMAKTIR BELKİ DE KİMBİLİR...
AHMET ERHAN**